

Hej, här kommer Buffelnyhetsbrev nr 3!

Nu börjar dagarna märkbart bli längre och våra bufflar får vara ute på en betesvall så länge det är ljus ute. En ko har redan kalvat, det blev en tjurkalv efter en semintjur, och fler är på väg. För var dag ser jag nu att de blir allt rundare om magen, juvren börjar svälla upp och blygden under svansen likaså. En del kor har också redan börjat fälla vinterpälset och ser ganska anskrämliga ut.

Den senaste tidens snösmältning har återigen fyllt diken och åar med smältvatten och vattnet stiger nu på snabbt på åkrarna längs med Harboån. Mycket av betesvallarna och våra fodervallar kommer säkert ta stryk av allt vatten särskilt om det nu åter fryser på då kallare väder är på ingång.

Jag sitter nu och bläddrar i årets vallfrökatalog från Olssons fröer och studerar det rika utbudet. En stor del av vår areal behöver troligtvis sås om pga översvämningen i höstas. Vissa av vallarna är över 15 år gamla och skulle ändå behöva förnyas. Min ambition är att skapa vallfröblandningar med minst 15-20 olika arter och sorter av gräs, baljväxter och örter. Jag sådde en sådan blandning för tre år sedan på 5 ha med ett lyckat resultat så nu skalar vi upp med mer areal. Jag valde då en hel del blommande växter till fromma för våra bin som saknar nektarkällor sent på sommaren och det var en fröjd att se hur mycket bin, humlor och fjärilar som surrade runt i betesvallen långt in i september.

Apropå surrande, när jag gick förbi Lindas bikupor idag sågs flera bin irra omkring på flustret, det pågick en intensiv vårstädning och döda bin hade kastats ut och låg på snön nedanför. Snön runt kuporna var gulprickig av binas avföring så det tyder på att en stor del av bina flugit ut tidigare på dagen och tömt tarmen.

De kommande månaderna blir intensiva med kalvningar och att lära kokvigorna att kunna bindas upp och ledas utan protester. Allt sådan tillvänjning måste vara på plats innan själva mjölkningen påbörjas annars blir de stressade och kommer inte släppa ner någon mjölk. Innan de ger med sig tar det kanske 10 ggr av repträning. I år har jag fyra kvigor som måste förberedas på ett sådant sätt. Det ger även mig en hel del träning då det krävs både list, tålmod och kraft för att de ska kunna ledas framåt. De äldre korna som maskinmjölkats tidigare är vana att jag bara lägger en repslinga runt hornet och leder dem vidare fram till foderbordet för att bindas/låsas fast.

Till sist vill jag berätta om något ovanligt som jag upptäckte i onsdags när vi var ute och jagade rådjur. Jag gick och spårade med en strävårig tax i skogen och noterade i en glänta med småväxta granar att de understa grenarna på ett tjugotal granar saknade grenar upp till ca 50 cm höjd över marken. Grenarna hade inte skurits av med en kniv utan de hade snarast tuggats på och sedan brutits av. Lite längre bort upptäckte jag en stor hög med färskt granris under stammen på en större gran. Under granriset var det en fördjupning i marken där mer granris syntes. Jag har tidigare observerat liknande strukturer med då ute i vassen där vasstrån på liknande sätt skurits av och släpats ihop till en stor bal som liknar ett svanbo. Det som visas på bilden nedan är i själva verket ett bobygge av vildsvin. De bygger både risbon, gräver ut en myrstack eller ett hål under en rotvälta under vintern för att ligga varmt. När kultingarna föds så brukar de stanna i boet några dagar och klarar på det sättet åtskilliga minusgrader. Snart är det dags för suggorna att föda sin första kull så det var säkert en sådant bobygge jag stötte på.

Det var allt för denna gången, nu ska jag ut till djuren och kolla om någon mer kalv är på väg.

